

Tillhör den 2/ Sept. 1831.

Min Talian och ytran wid hamrätten
angående om Ömans Lars förutt han är
otrogen och hafver varit inne hos mig
och tagit Nycklens där jag brukade och
läga honom war på jag kommer ju och
sakner att wad som då war bortte, på
kommer Larsfken ju och hafver Närströms
gåse möd sig, då säger jag til honom
om att detta, då nekade han och blef
owittig och jag tog då efter en krep och
sade: är du owittig så skall du få smä-
ka den. och Sakrett hafver du och
tagitt hälfken af din sakwa men skade
Bely hund. då svarade Larsfke at det
war lönn de, jag tog bare några biter,
och dett jag Närströms gåsa att han
kraftade en half march smör i barn-
men, war på jag jutte wille göra Någon
bulder om detta för än fiskerna hade
gått hem då gick jag ju til Ömans möd
att besked och tyfnad, då började jag
att tulla för Öman och Ömans mor^{1.)}
om alla hans dygder, och Närströms
mor bodde hos mig en liten tid, och
hennes barnen, war på di kom som oftas
möd några strömmingar i katen och
wille hafwa före dem något til mats
och dett war så flera gånger, och jag
sade: war före går i juttet ju til man-
fell ölin? då svarade di dett: då får
wi juttet något för då får mor wet af de,
war på det war den wäsen en natt så
kom di först ju möd Några Bast och
en liten stund där efter gick di utt
1.) Ömans hustru.

och kom ju och hade en hel kotte Kulle
 full med strömming, då började jag att
 betänka mig och frågade Larsken vad
 hanver det fått den fisken? då svarade
 han och sade: vi hittade et garen
 nere vid timen juu i gamle gårdens
 dett var, helt fullt med strömming och
 dem tog vi, då frågade jag: vord var
 dett för en gam gård? då sade han:
 dett vet jag juttet. då frågade jag
 om dett var i den stora eller i någon
 af de andra, men han svarade nej
 och jag tog icke i mot den fisken utan
 Närströmsmor tog i mot honom för
 sin räkning. Och kom flera gånger
 och kastade flundror in på golvet
 och ville hafva brännvin för dem men
 jag tog juttet i mot dem utan kastade
 dem utt til backar efter honom i gen.
 var på kom hon han som oftast till mig
 med Några bitter tår vid och ville
 hafva något före dett och sade att han
 var i skogen efter det och vad han tog
 det de vifte jag inttet men vad som
 före skrifvitt är hanver jag med all
 tyfnad om Tallat för Örnans mor men
 hon bare log där ätt och sade: han gör
 det för lit det för mig. då svarade jag:
 men Örnans, det är edert fel, om han
 stjäll af er, för skal han juttet stjälla af
 andra. var på jag fick det svarat:
 i hanver först tårt han stjälla. jag
 blev illa till mods och sade: vord orsak
 hafvar jag det? då fick jag det svarat:

i bad hon om ved när en var fink,
 men di kom in til mig och jag frågade
 dem om di hade något smät då fråga-
 de di vi hafver litet gröt och pankelle-
 -vatten,!) då bad jag dem at di skulle
 gå och pläcka mig litet ved och då kom
 di med några små brinner och jag gaf
 dem sedan smät som örnans mor
 sedan tackade mig före och gaf mig
 sedan flundror för det.

dett är min syrligtiga tallan och
 kom med leflig ed be styrka om
 få på postens.

Anna Bonberg.

och anna Kaja hafver en liten
 på minne om Bonbergs garn.

1.) Odestilant. brännvin.